

drugo plačani dnar se mu povernil. Komaj je jud na pôl poti, kar zapiska hlapón in voz odrine. Naš jud ga ni mogel več dohiteti, — vidili so ga še, kako je hropil za vozom, pa nič več ni pomagalo. Ostal je z dvema listi-koma nazaj in milo gledal za vozom.

Naj bi se iz tega vsi učili, da na železnici se ni obotavljati!

### Kako se vraža spleča.

V Predvoru na Marskem je imel krojač (žnidar) H... vražno vero, da kri prestrašenega kozla pomaga zoper bodljaje. Da bi dobil take kervi, s katero bi si znal marsikak groš skupiti, je redil delj časa kozla in na sv. 3 kraljev dan je hotel „zdravilno kri“ prestrašenega kozla vjeti. Na večer pred sv. 3 kralji tira tedaj kozla na pod streho, od kodar ga je namenil doli pahniti in tako prestrašenemu kozlu potem pušati in kri shraniti. Ko krojač kozla prime, da bi ga pahnil z odra, se res ta tako prestraši, da podstavi krojaču roge in ga verže spod strehe, da se je tako pobil, da je še zdaj na smert bolán.

Neumna vraža se je spet hudo splečala.

### Slovanski popotnik.

\* O ženitvi kneza črnogorskega naznanja „Serb. Dnev.“, da je že 338 let preteklo, kar Črnogorci niso imeli veselja, da bi bil njih vladar doma obhajal ženitnino (pir); poslednji oženjeni gospodar črnogorski Gjuro Černoević se ni ženil v Črnogori, tedaj je ženitev Ivana Černoevića poslednja bila, ki jo je serbski narod svojemu gospodarju na čast praznoval; zato je pa ženitev Ivanova s tako radostjo popevana bila, da je ena njih naj boljih pesem. Po ti ženitvi bo tedaj ta — kneza Danila sopet prva domá.

\* „Popotnik“ je razglasil lani, da neki dr. Tvrđon na Ogerskem prestavlja preslavno slovansko pesem Kolarovo „Slavy dcery“ v nemški jezik. „Lumir“ je prinesel unidan ulomek te prestave svojim bravcem za pokušnjo, ktere kosček tudi mi svojim bravcem podamo, terdno prepričani, da bojo s tem že zadosti imeli. Glasi se, na priliko, takole:

„Drei'r Dinge Anblick regt mich zum, mit Lauche  
Des Zorn's gemengten Hohngelächter an:  
Das erste (weiss nicht, wie man's nennen kann)  
Ist Thier, das seinen Schädel trägt im Bauche;  
Dann Erze, die, in stolzem Flügelbrauche  
Geschwungen, sinken von der Himmelsbahn;  
Ein Blümchen, so das Auge lieb gewann,  
Und übel riecht, gebracht zum Nasenschlauche;  
Doch steigert sich der Zorn zum Toben, finde  
Ich Leute, deren Herzschlag weder stösst  
Für eine Tugend, noch für eine Sünde.  
Dies sind die eck'lig balsamleeren Leichen  
In denen der lebend'ge Geist verwest:  
Denn will wer leben, äussr' er Lebenszeichen!“

Ta prestava je ravno tako izverstna, kakor je unidan v ljublj. gledišu popevanje mile naše pesmi „Zvonikarjeve“ bilo, ktero so gledišni pevci tako strašno krožili, kakor da bi bili nalaš najeti bili, zalo domačo hčerko spremeniti v spako.

\* V „Hamb. Börsenh.“ pripoveduje neki dopisnik iz Pariza, da v Petrogradu je razpor zavolj dednega nasledstva. Stranka vélikega kneza Konstantina, ki je do zobca Rus stare korenine, hoče njega, čeravno je drugi sin Nikolaja, prihodnjega cara imeti in pervorojenega sina Aleksandra, ki je bolj nemške matere natore, spodbiti. Konstantinova stranka — tako kramlja dopisnik — terdi, da car Peter I. je dedno nasledbo tako določil, da vselej naj starejši sin vladajočega cara ima njegov naslednik biti. Ko je pa sedanjemu caru Nikolaju se rodil sin njegov Aleksander, takrat Nikolaj ni bil še ne vladar in še ne naslednik rusovskega cara (1818). Konstantin — pravijo — je tedaj naj starejši sin cara, to je, prvi, ki se je rodil Nikolaju, ko je že vladajoči car bil (1827).

\* V dunajskem gledišu v predmestji Josefstadt bojo ob nedeljah večkrat igrali česke igre.

\* Krasno nemško Halmovo igro „Griselda“ so v Pragi 6. t. m. v česki prestavi od J. J. Kolarja igrali z veliko veliko pohvalo.

\* Shakespearova žaloigra Richard III., prestavljena v česki jezik po Fr. Douchy-u, se tiska v Pospíšilovi tiskarnici v Pragi.

\* Konec tega mesca počne izhajati nov česk časnik v zalogi Jaroslava Pospíšila pod vredništvom Karla B. Storchja. Bode obsegal narodopisne, životopisne, slovstvine spise itd. Vsacih 6 nedelj pride en zvezek na svetlo, na leto tedaj 8.

\* Ob novem letu je imela priti v Krakovi pesem V. Pola: „Mohort“ v poljskem jeziku una dan. Vsi, ki so rokopis brali, jo močno hvalijo. (Praž. Nov.)

\* Društvo serbske slovesnosti v Beligradu izdalo je 6. zvezek svojega „Glasnika“, ki v 5 oddelkov razpadoč mnogo zanimivega blaga o jeziku serb., serb. starinah, zemljo- in državopisji itd. na 342. str. obsega in 3 sreb. dvajsetice velja. Društvo se je pogovorilo z zemunskim knjigarjem g. Sopronom, da bode on vse od beligradskega društva izdane in od austr. cenzure pripuščene knjige v Zemunu prodajal, poleg tega pa tudi poskerbel, da se bojo dobivale po družih mestih austr. cesarstva. (Serb. Dnev.)

### Novičar iz avstrijskih krajev.

Iz Siska 8. jan. \* Po telegrafnem naznanilu iz Zemuna ima letos, preden bo konec parobrodne vožnje, le še okoli 25.000 vaganov žita v Sisek priti. Ker tedaj tudi družih ladij več časa ne bo gori, se je bati, da bi se žito ne podražilo, ker zaloge niso prevelike. Sedaj pa ni nič kupčije. Vagan pšenice vlaške velja 6 in pol do 7 fl., bereš. 7 in pol do 8 fl., — turšice 4 fl. do 4 fl. 15 do 20 krajc., — prosa 3 in pol do 4 fl., — ovsa 2 fl. 15 do 20 kr. — pa kupca ni. Tudi v Karlovcu je taka; tudi tam je cena za kakih 10 do 15 kr. pri vaganu nižja. Vožnina za vagan v Karlovec je po 15 kr. Tudi iz Arada se je zvedilo, da cena vsega žita še zmiraj pada, le rež in ječmen sta pri starem.

Iz Veprince v Istri 12. jan. J. V. 27. novembra lanskega leta smo na Veprincu zakopali 56 let staro deklo Lenko Benčičevo, rojeno na sosedni Kastavščini, ki je prišla, ko mlado deklice, v službo na Veprinaščino v hišo sedanjega gospodarja Petra Andrejčiča, kjer je celi čas, več ko 40 let, tako zvesto in pošteno služila, da jo je vsa hiša, ko živo domačo srečo spoštovala in ljubila. Pred nekolikimi leti nekaj onemogla ni bila več za težke dela, tedaj storil gospodar z njo pogodbo, da jo hiša mora do njene smerti imeti in z vsem potrebnim pristojno nastajati; ona pak, ker je imela nekaj mita (lona) pri njem zasluženega, mu ga pustil proti temu, da se, kadar jo Bog sodi, lepo pokoplje. Ko umre, so vsi hišnji za njo žalovali, kakor za veliko svojo dobrotnico, dali so ji vele merlice (bilje) napraviti in s tremi duhovni jo zakopati. — Lep izgled gospodarom in deklam!

Iz Ljubljane. \* Že delj časa — zagotavlja „Austria“ — ministerstvo kupčijstva na to misli, da bi namesti derv s šoto (Torf) kurili hlapone na ces. železnicah, in da bi se v ta namen utegnili šota rabiti, ki je je obilo med Ljubljano in Verhniko na ljubljanskem močvirji. Skušnje, pri kterih so se hlaponi s šoto kurili, so poterjale, da je ljubljanska šota za to popolnoma dobra; ministerstvo je tedaj velelo, naj se kupi dovelj šotnega sveta, in naj se mu predložé nasveti, kje in kako bi se napravile delavnice, shrambe, potrebne mašine in orodje za rezanje šote itd. Čeravno bi bilo želeti, da bi se na vsi južni železnici šota za kurjavo rabila — pravi „Austria“ — bojo s to kurjavo iz začetka vendar le začeli na železnici med Ljubljano in Terstom.